

Ændringsforslag 4
Sabine Lösing
for GUE/NGL-Gruppen

Betænkning
Bastiaan Belder
EU's strategi over for Iran
(2010/2050(INI))

A7-0037/2011

Alternativt beslutningsforslag (forretningsordenens artikel 157, stk. 4) i forbindelse med et ikke-lovgivningsmæssigt beslutningsforslag A7-0037/2011

Europa-Parlamentets beslutning om EU's strategi over for Iran

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om verdensdagen mod dødsstraf¹,
  - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination og konventionen om barnets rettigheder – konventioner, som Iran har tilsluttet sig,
  - der henviser til EU's erklæring om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003, og EU's strategi af 10. december 2003 mod spredning af masseødelæggelsesvåben,
  - der henviser til den absolutte nødvendighed af at nå frem til en diplomatisk løsning på det iranske atomspørgsmål, da ethvert forsøg på militær indgriben ville få katastrofale følger og derfor ikke kan betragtes som en realistisk mulighed,
- A. der henviser til, at Den Islamiske Republik Iran (i det følgende benævnt "Iran") står over for en række interne og eksterne udfordringer – sociale og økonomiske problemer, mangel på demokratisk legitimitet, stigende modstand i befolkningen, særligt mod regeringens politik inden for områderne indre anliggender og borgerrettigheder samt et vanskeligt regionalt sikkerhedsmiljø,
- B. der henviser til, at den politiske udvikling i Iran siden det omstridte præsidentvalg i juni 2009 har vist, at der i landet er et stort potentiale for en demokratisk forandring gennemført af folket med landets dynamiske og aktive civilsamfund i spidsen,
- C. der henviser til, at Irans sikkerhedsstyrker – revolutionsgarden, Basij-militsen og politiet – har reageret med hårdhændet undertrykkelse og har foretaget vilkårlige anholdelser af tusindvis af fredelige demonstranter og systemkritikere, herunder studerende og akademikere, kvinderettighedsaktivister, fagforeningsmedlemmer, advokater, journalister,

¹ Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2010)0351.

bloggere, gejstlige og fremtrædende menneskerettighedsforkæmpere, i et tydeligt forsøg på at skræmme kritikerne og nedkæmpe modstanden, og at domstolene har iscenesat skueprocesser med hundredvis af fremtrædende reformister og aktivister, hvoraf nogle er blevet idømt lange fængselsstraffe eller endda dødsstraf,

- D. der henviser til, at det fortsat er muligt ustraffet at krænke iranernes grundlæggende menneskerettigheder – retten til liv, ytrings- og foreningsfrihed og retten til ikke at blive udsat for vilkårlig anholdelse, frihedsberøvelse og tortur samt alle former for forskelsbehandling,
- E. der henviser til, at Iran, som er med i traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT), ved at ratificere NPT har svoret ikke at anskaffe kernevåben og er juridisk forpligtet til at dokumentere landets kernekraftaktiviteter, herunder nukleart materiale, og underkaste det Den Internationale Atomenergiorganisations kontrolsystem, der henviser til, at samtlige kontraherende parter ifølge artikel IV i NPT har en umistelig ret til forskning i og produktion og anvendelse af nuklear energi til fredelige formål uden forskelsbehandling og i overensstemmelse med artikel I og II i denne traktat,
- F. der henviser til, at USA og det internationale samfund har indført mange sanktioner mod Iran, og at konsekvenserne af disse sanktioner bliver værre og værre for den iranske befolkning, uden at det fører til en brugbar løsning på striden om Irans atomprogram,
- G. der henviser til, at Iran ligger i et vanskeligt regionalt område med tre atommagter, som ikke deltager i NPT, med den vanskelige interne situation i Irak efter krigen mod landet, den forværrede situation i Afghanistan og Pakistan samt flere internationale aktører med egne økonomiske og politiske interesser,
- H. der henviser til, at Tyrkiet og Brasilien, der ikke er permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, har formået at forhandle sig frem til en byttehandel med kernebrændsel for at bryde dødvandet vedrørende landets omstridte nukleare aktiviteter, at USA og EU ikke har kunnet udnytte denne mulighed til at skabe en ny start og finde en løsning på krisen, og at FN og EU derimod har indført nye sanktioner,
- I. der henviser til, at Iran hører blandt de tre lande i verden, der har de største kendte reserver af både olie og naturgas,
- J. der henviser til, at Iran har huset to generationer af afghanske flygtninge, som har modtaget basal hjælp i form af sundhedsydelser og uddannelse; der henviser til, at over en million registrerede afghanere i 2010 var bosat i Iran; der henviser til, at Iran kun har modtaget begrænset international støtte på dette område,

Den indenrigspolitiske situation

- 1. bemærker det iranske folks higen efter demokratisk forandring og beklager dybt, at den iranske regering og det iranske parlament tilsyneladende ikke er villige til at besvare de retmæssige krav, der stilles af de iranske indbyggere, navnlig den yngre generation, som har oplevet, at deres forhåbninger om økonomisk og social udvikling er blevet undertrykt alt for længe;

2. udtrykker sin solidaritet med de millioner af iranere, der er gået på gaderne efter præsidentvalget i juni 2009 i håbet om politisk forandring i Iran;
3. understreger, at demokratiske forandringer ikke kan indføres udefra, heller ikke med militære midler, men skal opnås gennem en fredelig demokratisk proces; udtrykker sin beundring for det mod, som udvises af de titusindvis af iranere, der fortsat sætter deres professionelle karrierer og liv på spil ved at kræve større frihed og flere demokratiske rettigheder i Iran;
4. opfordrer Iran og de lande i Mellemøsten, der overvejer at investere i atomkraft, til ikke at følge den kontroversielle tilgang at anvende farlig og forældet teknologi; appellerer i stedet til disse lande om at undersøge alle muligheder, der involverer moderne teknologier til vedvarende energi, effektivitet og besparelse; understreger i denne forbindelse, at den bedste måde at håndtere problemet med atomkraft på ville være at gå bort fra atomkraft en gang for alle;

Menneskerettigheder

5. opfordrer den iranske regering til at udvise fuld respekt for retten til fredelig forsamling og ytringsfrihed; fordømmer på det kraftigste de iranske myndigheders anvendelse af vold mod demonstranter, som ønsker at udøve ytringsfriheden og retten til fredelig forsamling;
6. gentager sin modstand mod dødsstraffen og opfordrer de iranske myndigheder til i overensstemmelse med FN's Generalforsamlings resolution 62/149 og 63/138 at indføre et moratorium for henrettelser, indtil dødsstraffen er blevet afskaffet;
7. udtrykker sin store bestyrtelse over, at Iran sammen med Afghanistan, Somalia, Saudi-Arabien, Sudan og Nigeria fortsat er blandt de få lande, der stadig praktiserer stening; opfordrer det iranske parlament til at vedtage lovgivning, som forbyder denne grusomme og umenneskelige form for straf;
8. gentager sin opfordring til de iranske domstole om at indføre et moratorium for dødsstraf og om utvetydigt at forbyde henrettelse af unge;
9. opfordrer de iranske myndigheder til omgående at løslade alle personer, der tilbageholdes for på en fredelig måde at udøve deres ret til ytringsfrihed samt fri forening og forsamling, og til at efterforske og retsforfølge embedsmænd og medlemmer af sikkerhedsstyrkerne for drab, mishandling og tortur af medlemmer af systemkritikeres familie, demonstranter og frihedsberøvede;
10. noterer sig, at de iranske ngo'ers position er blevet betydeligt forværret efter de protester, der fulgte i kølvandet på det kontroversielle præsidentvalg den 12. juni 2009; støtter gennemsigtige og demokratiske subsidier, som støtter iranske basisdemokratiske og progressive bevægelser uden at gribe ind i den iranske stats suverænitet;
11. opfordrer Iran til at underskrive, ratificere og gennemføre FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW);

12. understreger, at Irans "blogosfære" har stor betydning for en bedre forståelse i Europa for den dynamik, der kendetegner det iranske politiske system, og bifalder opbakningen til iranske bloggere, som regelmæssigt rapporterer om begivenheder i Iran;

Det nukleare dossier

13. minder landene i regionen om artikel 105 i sluterklæringen fra NPT-gennemgangskonferencen i 2010, som understreger vigtigheden af en atomvåbenfri zone i Mellemøsten; opfordrer Israel, Indien og Pakistan til at tage aktiv del i processen for at skabe en sådan zone, hvilket bør begynde med den planlagte konference i 2012;
14. understreger desuden, at Iran ifølge en central grundsætning i NPT har ret til at berige uran til fredelige formål og til at modtage teknisk assistance med samme formål;
15. opfordrer Teheran til at ratificere og gennemføre tillægsprotokollen til overenskomsten vedrørende kontrolforanstaltninger;
16. bemærker, at NPT-forpligtelserne skal overholdes af alle parter i traktaten, hvis de skal være effektive, og konstaterer, at atommagterne – især dem i Europa – heller ikke har opfyldt deres forpligtelser i henhold til artikel VI i NPT, som kræver, at de forsøger at opnå fuldstændig nuklear nedrustning så hurtigt som muligt;
17. bemærker, at Rådets tostrengede strategi er slået fejl, og at der ikke kan skabes resultater med en politik om betingede forhandlinger i en atmosfære af gensidig mistillid; opfordrer derfor til en logisk politik i forhold til Iran; er af den opfattelse, at sanktioner og isolering af landet bør erstattes med konstruktiv dialog og ubetingede forhandlinger om alle emner af fælles interesse;
18. glæder sig over den nye aftale mellem Tyrkiet, Brasilien og Iran, og opfordrer EU til at anvende mæglingskapaciteten i de to lande, som ikke er permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet, for at muliggøre en ny begyndelse på dialogen med Iran;

Eksterne forbindelser

19. opfordrer Israel og USA til – i deres forhold til Iran og ethvert andet land – at afstå fra trusler om og anvendelse af magt i forhold til territorial integritet og politisk uafhængighed; er af den opfattelse, at tillidsskabende foranstaltninger som at give Iran en negativ sikkerhedsforsikring ville fremme stabiliseringen af regionen;
20. fordømmer den iranske præsidents antisemitiske retorik, især hans fornægtelse af Holocaust og hans underliggende dagsorden, som går ud på at delegitimere den israelske stat; bekræfter sin fulde opbakning til Israels eksistens og en fredelig tostatsløsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt;
21. understreger, at alle de regionale problemer i Irak, Afghanistan og Kashmir ikke kan løses med militære midler eller af ikkeregionale aktører; opfordrer til oprettelsen af en permanent regional konference om sikkerhed og samarbejde som forum for dialog og forhandling mellem de regionale og internationale aktører inden for alle emner af fælles interesse – regional sikkerhed, tillidsskabelse og nedrustning, økonomisk samarbejde og

menneskerettigheder;

22. anmoder EU og medlemsstaterne om at indtage en fornuftig og uafhængig holdning og til at udøve deres indflydelse på transatlantiske relationer med henblik på at overbevise Obamas regering om, at det kun gennem dialog og diplomati vil være muligt at finde frem til en realistisk, langsigtet løsning på alle problemerne i forholdet til Iran
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Irans regering og parlament.

Or. en